

Σαν πνοή αύρας λεπτής

/ [Πεμπτουσία](#)

image not found or type unknown

Όταν βασίλευαν ο Αχάβ και η Ιεζάβελ, πολλοί Ισραηλίτες είχαν ξεχάσει τον αληθινό Θεό και λάτρευαν τα είδωλα, τον ψεύτικο θεό, τον Βάαλ.

Ο προφήτης Ηλίας, πικραμένος απ' τη ασέβεια και των βασιλέων και του λαού, έφυγε στην έρημο κοντά στον χείμαρρο Χοράθ κι εκεί έζησε μόνος σ' ένα σπήλαιο. Ένας κόρακας του έφερνε ψωμί το πρωί και κρέας το βράδυ.

Κατά την εντολή του Θεού ο μεγάλος προφήτης συγκρούστηκε στο όρος Καρμήλιο, που τους προστάτευε η Ιεζάβελ, τους νίκησε και

Οργισμένη η βασίλισσα Ιεζάβελ έβαλε σκοπό να

θανατώσει τον Προφήτη. Του έστειλε μήνυμα: Κι αν ακόμη κινδυνεύω να με τιμωρήσει ο Θεός, εγώ, η βασίλισσα Ιεζάβελ, ως αύριο θα σ' έχω θανατώσει, όσο κι όπου κι αν κρυφτείς».

Ο ατρόμητος Προφήτης, που δεν είχε φοβηθεί τις χιλιάδες των ειδωλολατρών, τώρα φοβήθηκε στ' αλήθεια. Έτρεμε μπροστά στην απειλή της τρομερής βασίλισσας. Έφυγε και πήγαινε όπου τον οδηγούσε η φοβισμένη καρδιά του.

Βγήκε απ' την πόλη. Περιπάτησε στις ερημιές μια ολόκληρη μέρα. Κάπου, σ' ένα ύψωμα ήτανε ένα δέντρο, μια χαρουπιά. Ήρθε και κάθισε κάτω από το δέντρο. «Κύριε, είπες, πάρε με πια απ' αυτή τη ζωή. Σάμπως εγώ είμαι καλύτερος από τους άλλους; Πάρε την ψυχή μου!».

Έτσι όπως ήταν κουρασμένος, βαρύθυμος, αποκαρδιωμένος και φοβισμένος μαζί, κοιμήθηκε κάτω από τη χαρουπιά.

Ξάφνου, άγγελος Κυρίου βρέθηκε στο πλευρό του και τον έσπρωξε απαλά. «Σήκω, φάε και πιες», του είπες.

Ξύπνησε ο Ηλίας, άνοιξε τα μάτια του κι εκεί κοντά, στην πέτρα που ακουμπούσε το κεφάλι, είδε φρεσκοψημένη μια λαγόνα κι ένα ξύλινο δοχείο με δροσερό νερό. Σηκώθηκε, έφαγε κι ήπιε και πάλι έγειρε στο πλάι να κοιμηθεί.

Για δεύτερη φορά ο άγγελος τον ξύπνησε: «Σήκω! Φάε και πιες, γιατί είναι πολύς ακόμη ο δρόμος που έχεις να κάνεις».

Σηκώθηκε και πάλι ο Προφήτης. Έφαγε, ήπιε και με τη δύναμη εκείνης της τροφής βάδισε σαράντα μερόνυχτα, ώσπου έφτασε στο όρος Χωρήβ της Αραβίας. Εκεί έμεινε σ' ένα σπήλαιο στα πόδια του βουνού. Σ' αυτόν τον τόπο συνομίλησε με τον Θεό.

- Γιατί είσαι εδώ, Ηλίας;

- Κύριε, η καρδιά μου είναι γεμάτη λαχτάρα για Σένα. Όπως βλέπεις, μόνος πια έχω απομείνει.

- Αύριο, Ηλίας, να βγεις έξω απ' το σπήλαιο και να περιμένεις εκεί, απέναντι απ' το Χωρήβ, να δεις που θα περάσει ο Κύριός Σου.

Πρωί πρωί βγήκε ο Προφήτης του Θεού.

Ένας άνεμος φοβερός φύσηξε τόσο δυνατός, που ξερίζωνε βράχους κι έσπαζε πέτρες. Δεν ήταν μέσα στον άνεμο ο Θεός! Ύστερα σεισμός τρομερός τράνταξε τη γη. Ο άνεμος έπληθυνε τον σεισμό, όμως κι εκεί δεν

λεπτή και δροσερή αύρα φύσηξε. Εκεί ήτανε ο Θεός. Τον ένιωσε ο Προφήτης απ' τη γλυκιά γαλήνη, την ουράνια χαρά, την ανείπωτη ειρήνη της καρδιάς του.

Έτσι είναι. Τον Θεό ούτε στον θόρυβο ούτε στην ταραχή Τον βρίσκεις. Τον βρίσκεις μόνο μέσα στις καρδιάς σου την ειρήνη.

Σ.Γ.Α.

Δημοσίευση σε συνεργασία με τα

Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος"

